

טו"ר אבו סמדר
3299634

בת גינט וויקטור

נולדה ב- כ"ד חשוון תשכ"ו 19.11.1965

התגייסה לצה"ל ב- 23.7.1984

שרתה בפלחיי"ק 351

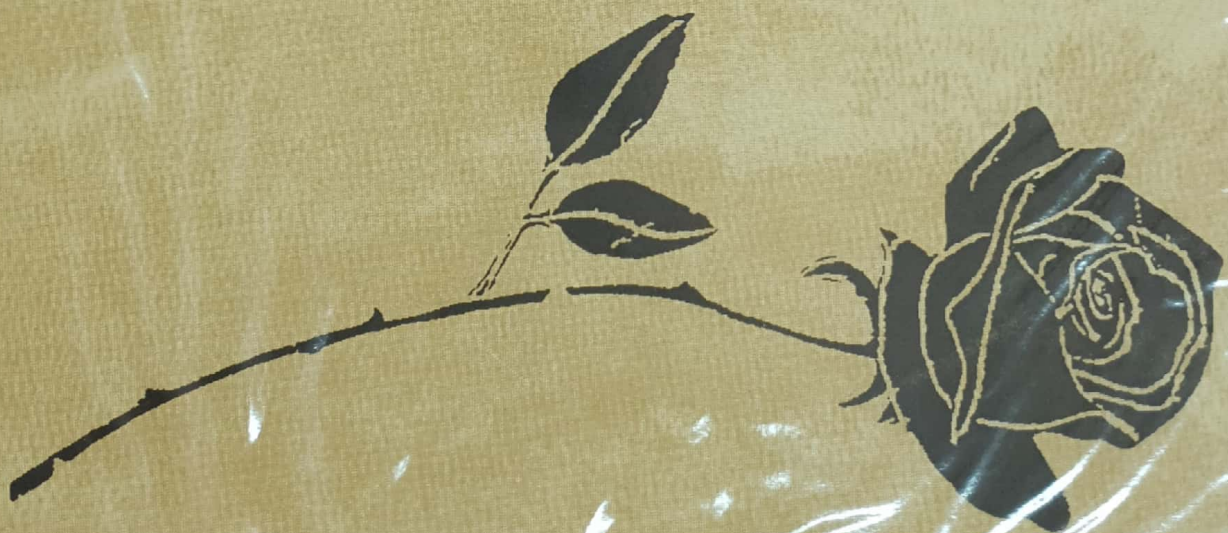
נפלה ב- י"ז תמוז תשמ"ה 6.7.1985

בעת מילוי תפקידה.

בת ג'נט וויקטור. נולדה ביום כ"ד בחשוון תשכ"ו [19.11.1965] בחיפה
 למדה בית הספר היסודי "עין הים" בחיפה. את חוק לימודיה סיימה בבית הספר
 התיכון "עירוני א" במגמה ההומאנית.
 סמדר גויסה לצה"ל בחודש יולי 1984 והוצבה בחיל הקשר. לאחר הטירונות
 והשתלמות בקורס טלפניות, הוצבה ביחידת חיל הקשר בפיקוד העורף – מפקדת
 צפון. באפריל 1958 עברה לשרת בחטיבת גולני. לדברי מפקדה הייתה חיילת
 טובה וממושמעת ששמחה להגיע ליחידה החדשה.
 ביום י"ז בתמוז תשמ"ה [6.7.1985] נפלה סמדר בעת שירותה והובאה למנוחת
 עולמים בבית העלמין הצבאי בחיפה.
 הותירה אחריה הורים ושני אחים – יוסף ואריאל.
 במכתב תנחומים למשפחתה, כתב מפקדה: "סמדר ז"ל שירת ביחידתי כארבעה
 חודשים. בעת שירותה התגלתה כחיילת מסורה ואחראית. סמדר רצתה מאוד
 לשרת בחטיבת גולני, על אף כל הקשיים הכרוכים בכך, והעדיפה יחידה זו על פני
 יחידה עורפית. כחיילת בפלוגה תמיד נמנתה עם החיילים ששומרים על מוראל
 גבוה ומוטיבציה לשרת ולהשקיע".

"יהי זכרה ברוך"

ספר
חורש
לכבוד
כבוד

סקודי כקה מילים לדברה

מתי הכרבה שלום וחלקים כל כך לא ניתן לראות
שירי לבני דמן קצר נפלה לועכם אכן גדולה. האכן יצרה
מעגלים הולכים וגדלים עד שנעלמו, והכרבה נותרה הלכה כקודם.
אולם במקום כלשהו על הקרקעית מונחת לה אכן גדולה.
תאגיד ראשונה לאחר ההלם - כעס.

כעס על שהיית כה נדידה, כה נחושה לדעתך לומר על המתנה
הגדולה ביותר שנתנה לאדם - החיים עצמם. הן לא יתכן שהיו
שחורים כל כך. את שהייתה כך ההתלהבות וההתרגשות
הטבעית מכל דבר, לא הפלחת למצא צחיים עם הטוב והיפה.
אולי הרצון העלתי מתקשר לשלמות הוא שהיית אומר
למעשה כד ינמנה דה. העקשנות לראות כל דבר כאור ורוד,
והאכזרה הקשה, הכינה לאחר דמן, כשגילית שלא הכל קושלם

יש אדם רואה הכל כאור ורוד ורוד
דה לא טעג אומרים כולם מפילו רע מאוד
יש אדם רואה הכל כאפלה קודרת
דו אותה המתלה רק עצורה אמרת.

יהיו הסעות אשר יהיו כולנו כואבים את מסדוק
לא אסתכן במילים גדולות או עצמיעות, רק אומר
קו עראית והרגשתי עדמן הקצר של הכרותיני. אני שהכרתי
אותך בעלזת התודעים האחרונים והמשמעותיים של חיך
הרגשתי ^{בהדרגות} ~~האמיטית~~, שלקראת הסוף נהיתה גלויה יותר ויותר
כמעט לאחר נראים הסימנים והאותות גלויים כל כך. הרי
שדרת אותות בקצת עדרה לכל הסוגים אותך. אבל
הם (אנחנו) לא ידענו. או אולי לא יכולנו לפרש אותם.
הרי היית רגשה כל כך, רגשות א-נורמליות שהביאה
אותך לאחדו.

" אחרי מותי ספרו בכה לי
 היה אדם יראו איננו עוד
 תרם דמנו מת האיש הזה
 ושירת חיך באמצע נפסקה"
 אומנם כן את שהתלפת להכסיק את חיך בצורה סגוית
 ונוראה כדו אך הכאך גדול לא פחות
 סצעם של אנשינו שהם שוכחים, טצען של החמלים
 עתה דוברות, החיים ימשיכו במסלולם בלעדיוך - אולם כל
 אהעיוך הקרובים ימשיכו לראות את חסרוך עוד דמן רב -
 גם כשהכאך יתלך ישאיר חלל רב עלתי ניתן למלוי
 גם אנחנו נדבור אותך באיזה שהיא פיונה עלך, ואולי צמלים
 ה הללו יעדו לדבור ולהדכיר.

ט - באור - מחמתך
 האלהים - אדם ...

אלהי שני

351 צלחין

סנדרי
 קשה לדבר עליך באופן חריג
 קשה לספר כאילו את
 כבר לא כאן.

נתבקשנו לכתוב מה מילים
 אקי מיליון מילים לא יוכלו
 לתאר את המכה
 שפיתה עבורנו

שפיאלם החלטה על כח מאיתנו
 האמת עקב לנו זמן לא קצר
 כפי לשגר ולחלקי

שכן סמיו, הרצון לחלק פט
 מזה ומעבר לכל המילים הקיימות

קשה למצוא מילים מספיק חזקה לאמירת
 שילכלו לתאר בצורה טובה, את
 פאלפיק הנשגב והספרי
 אולגה מעשיק הנשלים.

רצונו בה זוג להצביע על כלם
 שגור אצלנו תשאו עליהם.

החיוך המקסים והנבול להשקיע ולהתמיד
 יזכרו אצלנו תמיד עטופה.

אנו רק מקול ומרפאלה
 שמצאה את הדרך
 למנחה האמיתית.

ת.י.צ.ו.ה

שלם באהבה:

דוג פלתיק 351

שיר שכתבה סמדר

מאבר לאופק

רק את תפארו כי מה יש למ מאבר לאופק
רק את תפארו כי למתם יודעים,
מה יש למ מאבר לאופק.
כי רק חוסר הידיעה הכזאת,
ליתן לנו את השקט,
אבל את חופו של הים,
אבל את האויר הכחול של הים,
את האויר את החלומות - הבאתי בחזרה
ואיננה את - האנדרטה - הבאתי ליתרון -
אבל את .

תמונה אחרונה של סמדר במסדר
חטיבת' - סיום אימון ברמה"ג

אביב '85 - צומת ווסט

שיר לסמדי

הלכה לכה

ולך שכה

לאמא אין כפר

בן זרע

אהבה טובים אך

אין מילים

למה נערת עי

החיים ?

חיים יפה חיים לבנה

חיים לפלאה

חבונמא

למה נערת סכ

סכ - המעטת ?

לא נשכה עי אמא

אמא עי אהב

נערת עי חיים

שיר בלעזיות

בתיה לך גר

אה אלוהים

למה מאתני

במק רחוק

ובטחתי

סכ סמדי, סמדי

כמו צמח בר

מחר אני אהיה כה
רחוקה,
אל תחפשו אותי.
מי שידע למחול,
ימחל לי על אהבתי.
והזמן, ישקיט הכל.

אני הולכת לדרכי.
זה שאהב אותי, ישוב
לשדות.
מן המדבר,
והוא יבין אותי,
אני חייתי בנכר,
כמו צמח בר.

שיר שכתבה סמדר

רגעים
עכשיו בדידותי
קורנת,
לא מצפה לשום
דבר,
רוצה דבר
אך הוא אינו
בהישג יד,
רוצה שאילה
אך כן, בעוז יד
הוא יגיע.

מן סגרת המסל לנדה
נפחיה אף תבצעי עלי
סמדר
אני מארגת אהבה
גילי
[Signature]

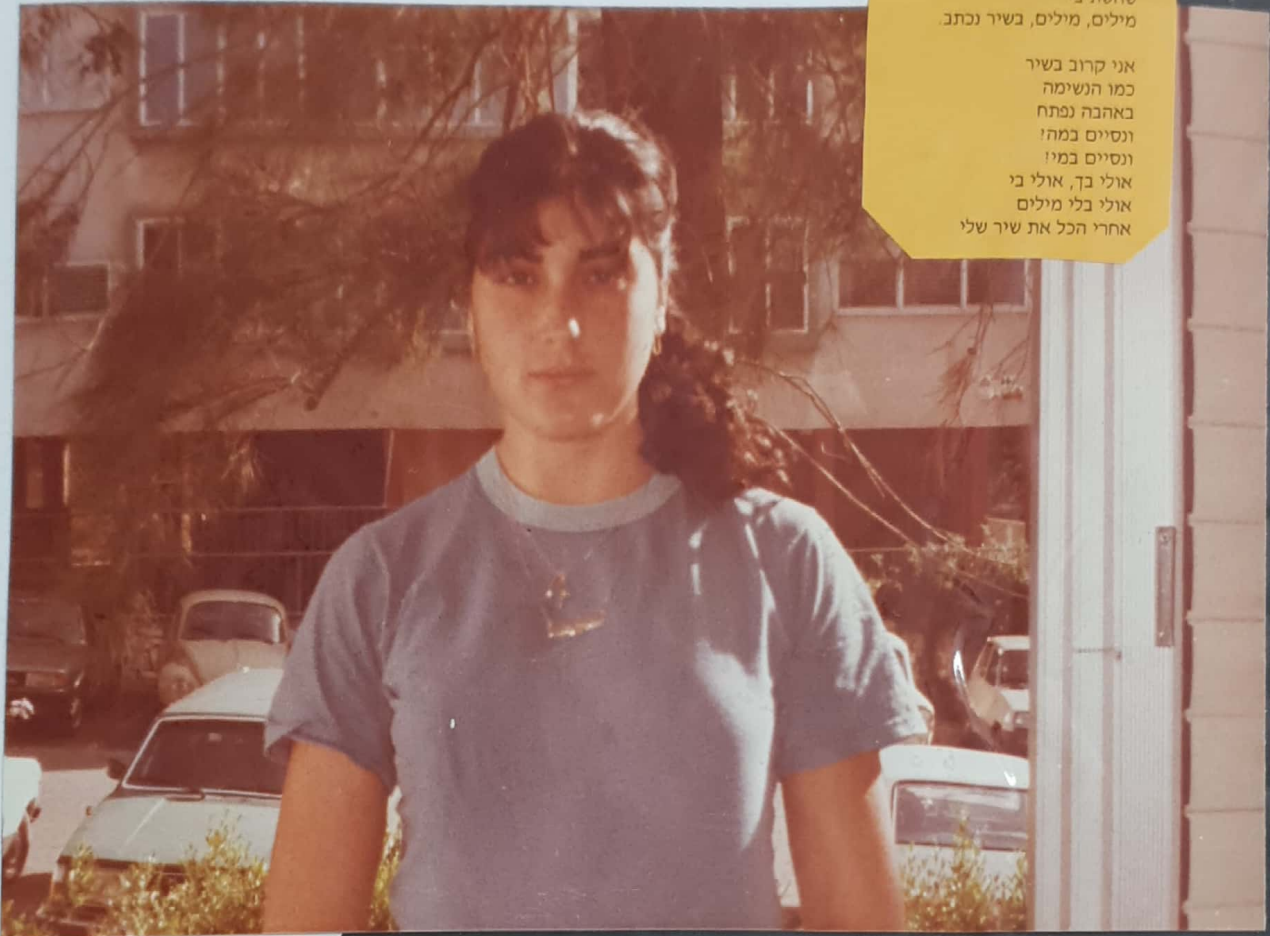

אחרי הכל את שיר
שלמה ארצי - שלמה ארצי

אחרי הכל את שיר
לא עוד בשר ודם
לא עוד אשה חיה
אבל את שיר קיים
וחזא עתוף מילים,
מילים ומעניה,
וקצב מסויים,
אחרי הכל את שיר קיים

או למעמים כשקר לי
בשקט מתיישב אתך,
ושר בלי מילים
אני שר לי
אחרי הכל את שיר נכתב
כל המילים שאת לחשת בי
כל המילים שאת לחשת
הן שיר עכשיו,
אוהבת ועוד מה
שחשת בי
מילים, מילים, בשיר נכתב.

אני קרוב בשיר
כמו הנשימה
באהבה נפתח
ונסיים במה
ונסיים במי
אולי כך, אולי בי
אולי בלי מילים
אחרי הכל את שיר שלי

סמדר אבו ז"ל

דבר המ"פ:

היום, אחרי תקופה של כ - 5 חודשים לא מש
זיכרונה של סמדי מאיתנו.

סמדי מסמלת ברצונה העז לשרת בחטיבה את
הערכים עליהם אנו מחנכים היום את חיילנו.
טבעי הדבר, שלאחר תקופה מסוימת אסונות
נשכחים, והזמן מרפא את הפצעים.

אולם, כאשר חייל או חיילת באשר הוא מסמלים
ערכים שהיום לא כל כך מודגשים בחיי היום יום
אין זכרו נשכח מאיתנו לעולמים.

סמדי הגיעה לגולני היות ואהבת החטיבה וערכיה
הייתה לנגד עיניה.

היא שמרה ותייקה כל ספר, שיר או תמונה
שקשורים לחטיבה, וטיפחה אוסף מיוחד זה
באדיקות רבה.

החטיבה שסימלה הוא העץ המשריש שורשים
תזכור תמיד שאחד משורשים אלה נשתל ע"י
סמדי בלב כולנו.

בשם הפלוגה - החיילים, החיילות והמפקדים.
סמדי- נזכור אותך תמיד.